

دانشکده حقوق و علوم سیاسی

تقسیر بزه دیده؛ رفع حمایت حقوقی یا توزیع مسئولیت کیفری

نگارش

مرضیه توفیقی داریان

استاد راهنما

دکتر فیروز محمودی جانگی

استاد مشاور

دکتر حسین آقایی نیا

پایان نامه جهت دریافت درجه کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم شناسی

۱۳۹۰

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

حقوق هم چون دین نیازمند ایمان است. حقوقدان باید به امکان وجود راه حل های عادلانه باور داشته باشد و باید جستجوی عدالت را نخست با متون سنتی خود آغاز کند ولی به طور هم زمان نیم نگاهی نیز به فراسوی آن داشته باشد.

جورج فلچر (مفاهیم بنیادین حقوق کیفری)

تقدیم به زیباترین الطاف خداوندی

پدر و مادر بزرگوار و عزیزم

و

خواهر مهربانم

به پاس مهربانی، صمیمیت، فداکاری و زحمات بیدریغشان که هر آنچه داشتنند خالصانه
و بیادعا در اختیارم نهادند.

با سپاس فراوان از جناب آقای دکتر فیروز محمودی جانکی
به پاس زحمات بیدریغشان

و با تشکر از جناب آقای دکتر حسین آقایی نیا
به پاس راهنمایی‌های دلسوزانه‌شان

«چکیده»

حقوق کیفری همواره بر انکار نقش تقصیر بزهديده در مسئولیت کیفری بزهکار و یا دست کم بر بی اعتمایی به آن مبتنی بوده است. با این وجود مطالعات صورت گرفته، مبانی مختلفی را برای تردید در این مسأله ارائه می‌دهد. این پژوهش با تفکیک انواع تقصیر بزهديده به دو دسته تقصیر در تعرّض به حقوق دیگری و تقصیر در حفاظت از حقوق خود، لوازم و نظریه‌های ارائه شده در خصوص هر یک از این دو گروه و میزان تأثیر آن بر مسئولیت کیفری بزهکار را مورد بررسی قرار داده است.

در بررسی تقصیر بزهديده در تعرّض به حقوق دیگری، ابتدا با نشان دادن برخی مصاديق عملاً پذيرفته شده آن در قلمرو حقوق کیفری، درستی ادعای بی تفاوتی به چنین رفتارهایی را مورد تردید قرار داده و در ادامه با بررسی برخی اصول کیفری از جمله نظریه‌های فلسفه حقوق کیفری، ایجاد دفاعی عام پیرامون تقصیر بزهديده لازم دانسته شد. نقد و بررسی اصل مشروط بودن حقوق به عنوان جامع‌ترین نظریه‌ای که در این خصوص ارائه شده، راه را برای ترسیم دقیق‌تر محدوده‌های این دفاع فراهم نموده و در نهایت با گسترش مرزهای دفاع مذکور از علل موجّهه به علل رافع مسئولیت تلاش شده است تا چهارچوب جامع-تری برای دربرگرفتن همه مصاديق مؤثر رفتار تقصیرآمیز بزهديده ارائه گردد.

از سوی دیگر به این دلیل که تقصیر بزهديده در حفاظت از حقوق خود با دشواری بیشتری در تحلیل مواجه می‌باشد، به طور مجزاً به بررسی رویکرد فایده‌گرایانه و اصل مشروط بودن حقوق به عنوان اصلی سزاگرا نسبت به موضوع پرداخته و حدود پذيرفته شده خطای بزهديده به عنوان عنصری تأثیرگذار بر مسئولیت کیفری بزهکار در هر یک از این دو رویکرد مورد مذاقه قرار گرفته است. سپس با کمک گرفتن از قواعد مشابه در حوزه مسئولیت مدنی و هم‌چنین بررسی نظریه‌های سببیت تبیین دقیق‌تری از امکان ایجاد دفاع عام در این دسته از رفتارهای تقصیرآمیز بزهديده ارائه گردیده است.

«فهرست مطالب»

۱	طرح پژوهش
۲	۱. بیان مسأله
۵	۲. پرسش‌های پژوهش
۷	۳. پیشینه موضوع پژوهش
۱۵	۴. روش پژوهش
۱۵	۵. سختی‌های پژوهش
۱۶	۶. سامان‌دهی پژوهش
۱۸	فصل نخست. تقصیر بزه‌دیده در تعرّض به حقوق دیگری
۲۲	مبحث نخست. جایگاه تقصیر بزه‌دیده در مطالعات جرم‌شناختی و حقوق کیفری
۲۲	گفتار نخست. تقصیر بزه‌دیده در مطالعات جرم‌شناختی
۲۲	الف. رفتار اغواگر بزه‌دیده
۲۶	ب. بررسی‌های بزه‌دیده‌شناختی در خصوص تأثیر رفتار اغواگر بزه‌دیده بر مراحل رسیدگی کیفری
۲۷	گفتار دوم. تقصیر بزه‌دیده در دکترین‌های کنونی حقوق کیفری
۲۸	الف. دفاع مشروع
۳۶	ب. تحریک
۴۴	مبحث دوم. مبانی نظری ایجاد دفاع عام تقصیر بزه‌دیده در حقوق کیفری
۴۴	گفتار نخست. نظریه‌های فلسفه حقوق کیفری
۴۴	الف. سزاگرایی
۴۸	ب. فایده‌گرایی
۵۰	گفتار دوم. لزوم هماهنگی ضمانت‌اجراهای کیفری
۵۴	گفتار سوم. لزوم هماهنگی عناصر دخیل در ارزیابی مسئولیت کیفری و مجازات
۶۱	مبحث سوم. تقصیر بزه‌دیده در تعرّض به حقوق دیگری و اصل مشروط بودن حقوق
۶۱	گفتار نخست. ماهیت اصل مشروط بودن حقوق
۶۹	گفتار دوم. نظریه حقوق و مبانی اصل مشروط بودن حقوق
۷۹	الف. مفهوم حق در اصل مشروط بودن حقوق

ب. اصل مشروط بودن حقوق و نسبت آن با نظریه‌های حق.....	۷۳
مبحث چهارم. محدودیت‌های اصل مشروط بودن حقوق و چارچوب قانونی دفاع عام تقصیر بزه‌دیده	۷۸
گفتار نخست. محدوده‌های اصل مشروط بودن حقوق.....	۷۸
الف. قانونی یا اخلاقی بودن حق	۷۹
ب. مدل زمان کاهش حق.....	۸۲
گفتار دوم. دفاع دو ماهیتی تقصیر بزه‌دیده در تعرّض به حقوق دیگری.....	۸۵
الف. ماهیت دفاع تقصیر بزه‌دیده.....	۸۵
ب. نحوه کاربرد عملی دفاع تقصیر بزه‌دیده	۹۶
مبحث پنجم. تأثیر تعرّض به حقوق دیگری در وضعیت حقوقی بزه‌دیده.....	۱۰۱
گفتار نخست. واکنش سلبی به تقصیر بزه‌دیده.....	۱۰۱
گفتار دوم. واکنش ايجابی به تقصیر بزه‌دیده.....	۱۰۳
فصل دوم. تقصیر بزه‌دیده در حفاظت از حقوق خود.....	۱۰۸
مبحث نخست. جایگاه تقصیر بزه‌دیده در حفاظت از حقوق خود در مطالعات جرم‌شناختی و حقوق کیفری ماهوی.....	۱۱۱
گفتار نخست. مصاديق مطرح تقصیر بزه‌دیده در حفاظت از حقوق خود در جرم‌شناصی	۱۱۱
الف. تجاوز به عنف	۱۱۲
ب. سرقت.....	۱۱۸
گفتار دوم. مصاديق مطرح تقصیر بزه‌دیده در حفاظت از حقوق خود در حقوق کیفری ماهوی.....	۱۲۲
مبحث دوم. تقصیر بزه‌دیده در حفاظت از حقوق خود و جایگاه آن در نظریه‌های فایده‌گرا.....	۱۲۸
گفتار نخست. نظریه بزه‌دیده محور.....	۱۲۸
گفتار دوم. اصل تقصیر نسبی حقوق کیفری	۱۳۲
الف. کارآمدی اصل تقصیر نسبی حقوق کیفری.....	۱۳۴
ب. عادلانه بودن اصل تقصیر نسبی حقوق کیفری.....	۱۳۷
۱. مدل حمایت برابر	۱۳۷
۲. مدل هزینه برابر.....	۱۳۸
ج. نقد و بررسی اصل تقصیر نسبی حقوق کیفری.....	۱۴۰
۱. انتقادات فایده‌گرایانه	۱۴۰
۲. انتقادات اخلاق‌گرایانه.....	۱۴۴

۱۴۸.....	مبحث سوم. تقصیر بزه‌دیده در حفاظت از حقوق خود و جایگاه آن در اصل مشروط بودن حقوق.
۱۴۹.....	گفتار نخست. رضایت به وقوع جرم.
۱۵۶.....	گفتار دوم. بی احتیاطی و بی مبالاتی بزه‌دیده در وقوع جرم.
۱۵۸.....	الف. کاهش غیرداوطلبانه حقوق
۱۶۰.....	ب. کاهش داوطلبانه حقوق
۱۶۴.....	گفتار سوم. تأثیر تقصیر در حفاظت از حقوق خود بر وضعیت حقوقی بزه‌دیده
مبحث چهارم. نقش قواعد مسئولیت مدنی و سببیت در پذیرش دفاع تقصیر بزه‌دیده در حفاظت از حقوق خود.....	
۱۶۸.....	گفتار نخست. قواعد مربوط به تقصیر زیان‌دیده در مسئولیت مدنی
۱۷۵.....	گفتار دوم. سببیت نسبی
۱۸۶.....	نتیجه‌گیری و پیشنهادات
۱۹۶.....	فهرست منابع
۱۹۷.....	فهرست منابع فارسی
۱۹۸.....	فهرست منابع انگلیسی
۲۰۲.....	فهرست دعاوی موجود در سایتهاي اينترنتي

طرح پژوهش

۱. بیان مسأله
۲. پرسش‌های پژوهش
۳. پیشینهٔ موضوع پژوهش
۴. روش پژوهش
۵. سختی‌های پژوهش
۶. ساماندهی پژوهش

۱. بیان مسأله

زنی که سال‌های متتمادی مورد آزار و اذیت جسمانی شدید شوهرش قرار گرفته، او را پس از خاتمه یک دعوای خشونتبار و در حین خواب با چاقو به قتل می‌رساند؛ راننده‌ای که اندکی بیش از سرعت مجاز رانندگی می‌کند با عابری که عامدانه خودش را جلوی خودرو انداخته تصادف می‌کند و عابر در نتیجه جراحات حاصله فوت می‌کند؛ مردی با پذیرش دعوت یک آگهی اینترنتی در خصوص آدمخواری به محل مراجعه کرده و اجازه می‌دهد تا متهم از بدن او تغذیه نموده و او را به قتل برساند؛ زنی که بنابر معیار عرف، لباس نامناسبی بر تن داشته و در مکانی نامناسب مشغول تفریح بوده، توسط متهم ریوده شده و مورد تجاوز قرار می‌گیرد.

این مثال‌ها و مثال‌های دیگری از این دست، نشانگر یکی از مهم‌ترین چالش‌های حقوق کیفری یعنی نقش تقصیر بزه‌دیده در مسئولیت کیفری بزهکار می‌باشد. گرچه حقوق کیفری به مؤثر بودن تقصیر بزه‌دیده به عنوان عاملی ذی‌مدخل در مباحث خود اشاره نمی‌کند اما از دیر زمان، مصادیقی از آن را به شیوه‌ای محدود و پنهان در لایه‌هایی از قوانین خود پذیرفته است. با این حال این مسأله تاکنون به میزانی شایسته و بایسته مورد توجه و بررسی دقیق متخصصان این رشته قرار نگرفته است.

آنچه بررسی دقیق این مفهوم را در حقوق کیفری دشوار نموده، طیف وسیع مصادیق مؤثر تقصیر بزه‌دیده در ترکیب با تفاوت قابل توجه ماهیت این موارد می‌باشد؛ زیرا گرچه پذیرش برخی از مصادیق آن مانند دفاع مشروع در نظر همگان بدیهی جلوه می‌نماید و در قوانین کیفری همه کشورها جایگاهی مهم را به خود اختصاص داده است؛ صحبت از برخی دیگر از انواع آن مانند بررسی امکان مقصّر بودن زن در جرم تجاوز به عنف با واکنش‌های شدید اجتماعی رویرو بوده و به ویژه مخالفت‌های شدید گروه‌های فمنیست را در پی داشته است.

از دیگر مشکلاتی که بر سر مطالعه جامع این موضوع وجود دارد، رشد و توسعه جنبش حقوق بزه‌دیدگان در دهه‌های اخیر است که به ویژه در جوامع غربی با جهت‌گیری‌های سیاسی همراه بوده است. بزه‌دیده

برای سال‌های متمادی، عنصرِ مغفولِ حقوق کیفریِ غربی بوده است. این مسأله تا حدّی اهمیت دارد که گفته می‌شود حقوق کیفری جدید با ختنی‌سازی بزه‌دیده به وجود آمده زیرا حقوق کیفری معمولاً نتیجه یک تحولٔ تاریخی از واکنش بزه‌دیده یا خانواده او به جرم تا انحصار دولت در اعمالِ مجازات دانسته می‌شود.^۱ با این حال در اواخر قرن بیستم میلادی شاهد آن بودیم که در واکنش به این فراموشی طولانی مدت، بار دیگر توجه افکار عمومی به سمت بزه‌دیدگان معطوف گشت. در اندک مدتی، قوانین حمایتی زیادی در ایالات متحدهٔ آمریکا و سایر کشورها به تصویب رسید و سازمان‌های غیردولتی زیادی در راستای حمایت هر چه بیشتر از بزه‌دیدگان در مراحل مختلف رسیدگی کیفری تأسیس شد. اهمیت سیاسی حمایت از جنبش حقوق بزه‌دیدگان تا جایی گسترش یافته که هرگونه تلاش جدی در جهت کاهش و یا هدفمند کردن حقوق بزه‌دیدگان در چشم‌اندازی نزدیک، جایگاهی نامشخص در گفتمان رسمی حقوقی و سیاسی دنیا خواهد داشت.

تصویر عمومی از بزه‌دیده نیز از مسائلی است که پرداختن به این موضوع را برای حقوق کیفری دشوارتر می‌کند. بزه‌دیدگان، به طور معمول افرادی بی‌گناه و غیرقابل سرزنش ترسیم می‌شوند. به گونه‌ای که همگان می‌توانند خود را با آنان همانند سازند. برخی معتقدند در نظر گرفتن بزه‌دیده به عنوان فردی بی‌گناه سابقه‌ای طولانی دارد: «زبان‌شناسی ثابت کرده که در بسیاری از فرهنگ‌ها نظریه بزه‌دیدگی به قربانی دینی پیوند خورده است. اکثر زبان‌های سامی، ژرمنی، رومی و اسلامی از واژه مشترکی برای قربانی مراسم دینی و بزه‌دیده استفاده می‌کنند.^۲ این هم‌آوایی ریشه در دیدگاه دو وجهی بودن جهان دارد که جهان را به دو دسته مقصّر و بی‌گناه تقسیم می‌کند. کسانی که به عنوان قربانی مذهبی فدا می‌شدند، باید پاک و بدون هیچ‌گونه بدنامی می‌بودند و امروز نیز، ما بزه‌دیدگی را با بی‌گناهی پیوند می‌زنیم».^۳ حتی در تلاش برای رهایی بزه‌کار، معمولاً او مانند قربانی به تصویر کشیده می‌شود. این کار از فنون مورد علاقهٔ وکلای مدافع هم در

1. Manuel Cancio Melia, *Victim Behavior and Offender Liability: A European Perspective*, *Buffalo Criminal Law Review*, Vol.7, 2004, p. 513

۲. برای مثال واژهٔ Opfer در آلمانی، Offiera در لهستانی و Zhertva در زبان روسی.

3. Vera Bergelson, *Victims' Rights and Victims' Wrongs, Comparative Liability in Criminal Law*, (California: Stanford Law Books, 2009), p.1

مرحله انکار مسئولیت و هم تخفیف مجازات است که سعی می‌کنند متهم را قربانی شرایط خانوادگی، اجتماعی یا اقتصادی نشان دهند.⁴ در مقابل، تصویری که از بزهکار ترسیم می‌شود فردی ترسناک و خطرناک است که مهیای ارتکاب هر نوع جنایتی می‌باشد. این طرز تفکر باعث پیش‌داوری می‌شود. با این حال مصاديق زیادی در حقوق کیفری وجود دارد که اصل فوق را زیر سؤال برد و اعتبار آن را خدشه‌دار می‌سازد. برخی بزه‌دیدگان با اعمال خود، دیگری را تحریک به ارتکاب جرم می‌کنند؛ برخی به ایراد صدمه رضایت می‌دهند و حتی آن را به شدت از بزهکار طلب می‌کنند؛ برخی دیگر در حفظ حقوق قانونی خود کوتاهی کرده و با بی‌احتیاطی یا بی‌مبالاتی، خود را در معرض ارتکاب بزه‌های گوناگون قرار می‌دهند؛ برخی به حقوق دیگران حمله کرده و آنان را وادار به اقدامات دفاعی می‌کنند. در رویه قضایی آمریکا، در موارد خشونت خانگی که زن، همسرش را در پی خشونت‌های مستمر به قتل می‌رساند این سؤال مطرح شده که چه کسی باید «بزه‌دیده واقعی»⁵ تلقی گردد. مرد متوفی یا زنی که پس از سال‌ها خشونت و سوءاستفاده همسرش از «ستدرم زنان کتک‌خورده»⁶ رنج می‌برد؟⁷ واقعیت این است که در برخی موارد، تمایز بزه‌دیده و بزهکار به آسانی امکان‌پذیر نمی‌باشد و این شرایط و اوضاع و احوال وقوع حادثه مجرمانه و عوامل پیرامونی آن است که منجر به برچسب خوردن یکی از طرفین به عنوان بزه‌دیده و دیگری به عنوان بزهکار می‌شود. این پژوهش در صدد آن است تا از مفهوم مطلق بزه‌دیده و بزهکار فاصله گرفته و تصویری واقع بینانه‌تر از طرفین واقعه کیفری و میزان مسئولیت آنها ارائه نماید.

در انتهای این بخش تأکید بر دو نکته لازم به نظر می‌رسد. نخست آنکه برگزیدن موضوع حاضر به معنای قبول بی‌قيد و شرط آن و لزوم دخالت رفتار تقصیرآمیز بزه‌دیده در همه اشکال آن نبوده و تنها تلاشی در

4. Aya Gruber, Victim Wrongs: The Case for a General Criminal Defense Based on Wrongful Victim Behavior in an Era of Victim's Rights, *Temple Law Review*, Vol. 76, 2003, p. 664

5. True Victim

6. Battered Women Syndrome

7. Markus Dirk Dubber, The Victim in American Penal Law: A Systematic Overview, *Buffalo Criminal Law Review*, Vol. 3, 1999, p.11

راستای قاعدهمند کردن جایگاه تأثیر تقصیر بزهديده در حقوق کيفرى عمومى که نگارنده آن را لازمه عدالت کيفرى مى داند، بوده است.

ديگر آنكه مؤثر دانستن تقصير بزهديده در مسئوليت کيفرى بزهکار، منافاتی با جنبش حمايت از حقوق بزهديدهگان نداشته و در صورت ترسیم دقیق مرزهای آن حتی می تواند ضامن حقوق بزهديدهگان واقعی نیز باشد. این مطالعه تنها در صدد بیان این مطلب است که تصویر و تلقی ما از بزهديدهگان و بزهکاران جرائم بايستی به شیوه‌ای نسبی‌تر ترسیم شود تا به درستی منعکس کننده واقعیت‌های زندگی اجتماعی ما باشد و زمینه تحقیق هر چه بیشتر عدالت کيفرى را فراهم آورد.

۲. پرسش‌های پژوهش

اصلی‌ترین پرسش این پژوهش این است که آیا می توان تقصیر بزهديده را به عنوان عاملی مؤثر در کاهش يا حذف مسئوليت کيفرى بزهکار و به تبع آن مجازات وی قلمداد کرد؟

طبعاً نخستین بحث در بررسی پرسش فوق، شناسایی رفتارهای تقصیرآمیز بزهديده است. مسئله مهمی که در این قسمت باید مورد توجه قرار گیرد این است که تقصیر، تنها جنبه تأثیرگذاری بزهديده بر مسئوليت کيفرى بزهکار (چه در جهت کاهش و چه افزایش آن) نبوده بلکه ویژگی‌های دیگر بزهديده از جمله سن، جنس، نژاد و قومیت، رابطه خویشاوندی با بزهکار هم می توانند عواملی ذی مدخل در این خصوص باشند. لذا ویژگی‌هایی که بزهديده در ایجاد آن دخالت ارادی ندارد از شمول بحث خارج بوده و به هیچ وجه داخل در معنای تقصیر نخواهد بود. در ارائه انواع تقصیرهای بزهديده و تأثیر آن بر مسئوليت کيفرى طرفین، تقسیم‌بندی‌های متفاوتی مدنظر قرار گرفت که پس از بررسی هر یک از آنها بهتر دانسته شد تا با تمایز بین رفتار تقصیرآمیز بزهديده در تعرّض به حقوق دیگری و رفتار تقصیرآمیز او در حفاظت از حقوق خود به تفکیک راجع به مصاديق آن و تأثیر هر یک در وضعیت حقوقی بزهديده و بزهکار صحبت نماییم. دسته نخست اغلب متضمن خطاهایی است که با علم و عمد همراه بوده؛ در حالیکه عمدۀ بحث در دسته دوم بر نوع دوم عنصر معنوی یعنی خطاهای ناشی از بیاحتیاطی و غفلت متمرکز است. البته از آنجا

که معیار اصلی تقسیم، متعلق تعرّض یعنی حقوق خود یا دیگری می‌باشد، مواردی در هر بخش وجود دارد که به لحاظ وضعیت روانی متفاوت از مصادیق غالب آن گروه است. در این میان مصادیقی نیز وجود دارد که در خصوص تقصیرآمیز بودن یا نبودن آن بین نویسنده‌گان اختلاف وجود داشته و لازم است در خصوص آنها بررسی بیشتری صورت بگیرد. مهم‌ترین نمونه این مسئله، بحث رضایت بزه‌دیده به ارتکاب جرم توسط بزهکار در جرائمی است که قانونگذار رضایت را غیرمؤثر دانسته و یا اساساً فرد را از دادن رضایتِ معتبر، ناتوان می‌داند.

دو دلیل اصلی، نگارنده را بر آن داشت تا تفکیک تعرّض به حقوق خود یا دیگری را مقسم اصلی بحث قرار دهد. نخست آنکه به دلیل ماهیت متفاوت رفتار تقصیرآمیز بزه‌دیده در این دو حوزه، نحوه برخورد اندیشمندان کیفری با موضوع به طور کامل متفاوت بوده و واکنش‌ها و آثار متفاوتی را در پی داشته است. به گونه‌ای که گرچه در حوزه تقصیر در تعرّض به حقوق دیگری، اصل بر تصدیق آن - حداقل در کلیات - توسط اندیشمندان کیفری می‌باشد؛ حوزه بی‌مبالاتی و بی‌احتیاطی بزه‌دیده در حفاظت از حقوق خود با مخالفت جدی و گسترده حقوق دانان مواجه شده است. دلیل دوم آنکه، نگارنده با مطالعه منابع موجود در این حوزه دریافت به دلیل گستردنگی و تنوع رفتارهای بزه‌دیده که می‌تواند وصف تقصیرآمیز به خود بگیرد، مطالب گفته شده در کتاب‌ها و مقاله‌های حاضر، دچار خلط مبحث شده و به دلیل عدم تمایز بین این دو حوزه، گاه برخی نویسنده‌گان در ابراز مخالفت و موافقت و توجه ایرادات به نظرهای یکدیگر دچار اشتباه شده‌اند. لذا با تقسیم بحث به این دو مفهوم، پرسش‌های بعدی پژوهش در هر یک از این دو حوزه مطرح می‌گردد.

پرسش دیگر این پژوهش پیدا کردن معیار و مبنایی برای تأثیر دادن تقصیر بزه‌دیده در مسئولیت کیفری بزهکار است. به عبارت دیگر تعیین معیاری عام برای تمیز موارد مشروع تأثیرگذاری تقصیر بزه‌دیده از مصادیق غیرقابل قبول آن، مهم‌ترین چالش پیش‌رو پس از تصدیق لزوم دخالت دادن تقصیر بزه‌دیده در مسئولیت کیفری بزهکار است. در این مرحله، متغیرهای مختلف و متعددی باید مورد بررسی قرار بگیرد. این متغیرها از جمله می‌توانند شامل مواردی مانند ختی‌سازی عنصر جرم، نقش سببی داشتن رفتار بزه‌دیده

در ایجاد صدمة حاصله، تأثیر آن بر سرزنش‌پذیری بزهکار، عدم نیاز به حمایت کیفری، تقابل عنصر معنوی بزهکار و بزهده‌یده باشد. لازم به ذکر است معیارهای تمیز دو دسته، متناسب با دو حوزه پیش گفته تقسیم متفاوت خواهد بود.

پرسش دیگری که در خصوص موضوع، قابل طرح است نحوه برخورد با بزهده‌یده خطاکار است. این مسأله بسیار کمتر از مورد قبل مورد بررسی قرار گرفته است. لذا در حد امکان به بررسی این مطلب خواهیم پرداخت که آیا صرف عدم حمایت حقوقی از بزهده‌یده خطاکار، در قالب‌های مختلف مانند عدم جبران خسارت، عدم یا کاهش مجازات بزهکار و متحمل درد و رنج ناشی از جرم شدن برای بزهده‌یده کافی بوده و یا می‌توان قدم فراتر گذاشت و با جرم‌انگاری رفتارهای خطای او، تقسیم‌وى را با ضمانت‌اجرايی شدیدتر مواجه ساخت. آیا این جرم‌انگاری در قالب جرم مستقلی خواهد بود و یا می‌توان او را شريك یا معاون در ارتکاب جرم علیه خویش دانست؟

از آنجا که موضوع این پژوهش خارج از چارچوب‌های پذیرفته شده قانونی قرار داشته و به عبارت دیگر در صدد نقد قوانین موجود می‌باشد لذا سعی شده تا در یافتن پاسخ پرسش‌های این پژوهش از کلیه ظرفیت‌های موجود در قوانین کیفری کشورهای مختلف (تا جایی که بر نگارنده روشن شده) استفاده شود. با این حال به دلیل آنکه این بحث به ویژه در حقوق آمریکا مورد توجه بیشتری واقع شده، منابع موجود در خصوص قوانین کیفری آمریکا غنی‌تر بوده و امکان بررسی‌های بیشتری را فراهم آورده است. با این وجود در نگارش این پژوهش سعی شده تا جای ممکن از قوانین کشورهای دیگر نیز برای شرح و بسط هر چه بهتر موضوع استفاده شود.

۳. پیشینه موضوع پژوهش

گرچه مطالعات مربوط به نقش بزهده‌یده در ارتکاب جرم، قدمتی به اندازه رشته نوپایی بزهده‌شناسی دارد اما توجه نویسنده‌گان در خصوص لحاظ نمودن تقسیم‌بزهده‌یده به عنوان دفاعی عام در مسئولیت کیفری

بزهکار به طور خاص محصول تلاش‌های چند سال اخیر برخی نویسنده‌گان به ویژه نویسنده‌گان آمریکایی و آلمانی می‌باشد.

ریشه تحقیقات صورت گرفته درباره موضوع حاضر را باید در مطالعات بزه‌دیده‌شناسی جستجو کرد. سال-های متمادی جرم‌شناسان و حقوق‌دانان کیفری تنها بر بزهکار تمرکز کرده و از طرف دیگر واقعه مجرمانه یعنی بزه‌دیده غفلت نمودند. در نیمة دوم قرن بیستم به تدریج این رویه تغییر کرده و بزه‌دیده بار دیگر «کشف» گردید. در این زمان مطالعات جدیدی از درون جرم‌شناسی آغاز شد که بزه‌دیده‌شناسی نام گرفت. اصطلاح بزه‌دیده‌شناسی نخستین بار در سال ۱۹۴۹م. توسط یک روانشناس آمریکایی به نام فردیک ورثهام^۸ به کار گرفته شد. او نخستین بار از این واژه در کتاب «نمایش خشونت»^۹ استفاده کرد و بر نیاز به ایجاد علم «بزه‌دیده‌شناسی» تأکید کرد.^{۱۰} در تعریف بزه‌دیده‌شناسی گفته شده «شاخه نوین جرم‌شناسی است که به مطالعه زیان‌دیده مستقیم جرم می‌پردازد و مجموعه اطلاعات زیست‌شناختی، روان‌شناختی و جامعه-شناختی و جرم‌شناختی مربوط به او را مشخص می‌کند. این گرایش هم‌چنین مشخصات فرهنگی و اجتماعی بزه‌دیده و روابط او با مجرم و سهم وی را در ارتکاب جرم، معین می‌کند». ^{۱۱} مطالعات بزه‌دیده‌شناسان اوئلیه بر نقش بزه‌دیده در ارتکاب جرم و سهم او از واقعه مجرمانه تمرکز بود. استفاده این اندیشمندان از اصطلاح‌هایی مانند «مسئله بزه‌دیده - بزهکار»^{۱۲}، «چارچوب دوگانه جرم»^{۱۳}، «زوج کیفری»^{۱۴}

8. Frederick Wertham

9. The Show of Violence

۱۰. «قربانی قتل عمد یک انسان فراموش شده است. ما در مباحثات احساساتی و هیجانی پیرامون روانشناسی غیر طبیعی قاتل از تأکید بر مظلومیت قربانیان کوتاهی کرده‌ایم. هرگاه انسان جامعه‌شناسی قربانی را درک نکند، نمی‌تواند روانشناسی قاتل را درک کند. آنچه که ما بدان نیازمندیم علم بزه‌دیده‌شناسی است». به نقل از: عزت عبدالفتاح، «بزه‌شناسی و بزه‌دیده‌شناسی»، اسماعیل رحیمی نژاد، نامه مفید، شماره ۱۸، تابستان ۱۳۷۸، صص ۱۱۴-۱۱۵

11. Ezzat Fattah, La Victim, p.11 cited in:

عبدالعلی توجهی، جایگاه بزه‌دیده در سیاست جنایی ایران، پایان‌نامه دکتری، حقوق کیفری و جرم‌شناسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه تربیت مدرس، ۱۳۷۷، ص ۳۳

12. Victim-Offender Problem

13. The Duet Frame of Crime

14. Penal Couple

و اصطلاح‌های کلی‌تری مانند «ارتباط بزه‌دیده و بزه‌کار»^{۱۵} به روشنی بیانگر اهمیت بزه‌دیدگان جرم برای فهمی درست از جرم است.^{۱۶} نخستین کتابی که به بررسی بزه‌دیدگان جرم پرداخت، کتاب « مجرم و قربانیش» اثر هانس فون هنتیگ در سال ۱۹۴۸ بود. او در چهارمین فصل از کتاب خودش تحت عنوان «مشارکت بزه‌دیده در ایجاد جرم»، مطالعه یکجانبه مجرم را مورد انتقاد قرار داده و عنوان داشت «ما جرم را به عنوان واقعه‌ای می‌بینیم که بدون کمک و همکاری بزه‌دیده بر او اعمال می‌شود. این درست است که اعمال مجرمانه زیادی وجود دارد که بدون دخالت یا با مشارکت اندک بزه‌دیده رخ می‌دهد...در سایر موارد هم ممکن است این سهم ناچیز و معمولی باشد اماً اغلب می‌توانیم یک ارتباط دو سویه واقعی در ارتباط بین بزه‌دیده و بزه‌کار، قاتل و مقتول، فریبکار و فریب خورده ببینیم».^{۱۷} او هم‌چنین در کتابش اشاره می‌کند که «قانون به نتایج خاص و آخرین موج‌هایی که به عمل منتهی می‌شود توجه می‌کند و تمایز صریح و قاطعی بین کسی که عمل را انجام می‌دهد و کسی که صدمه می‌بیند می‌گذارد. با نگاه کردن به شروع موقعیت‌ها، در بسیاری از موارد بزه‌دیده‌ای را می‌بینیم که به طور ضمنی به وقوع جرم رضایت داده، با مجرم همکاری و تبانی داشته یا او را تحریک کرده است. بزه‌دیده یکی از عناصر سببی است».^{۱۸} همزمان بنیامین مندلسون^{۱۹} با ارائه دسته‌بندی از انواع بزه‌دیدگان به وجود طیفی از بزه‌دیدگان مقصّر اشاره نمود. مندلسون طی مطالعاتی که انجام داد به این نتیجه رسید که می‌توان درجات مختلفی از قابلیت سرزنش بزه‌دیده را مطرح کرد و این درجات از «بزه‌دیده کاملاً بی‌گناه»^{۲۰} (مانند کودک) تا «بزه‌دیده‌ای که به تنها‌ی مقصّر است»^{۲۱} (مانند مهاجمی که توسط هدف در مقام دفاع مشروع کشته می‌شود) در نوسان است. در

15. The Victim-Offender Relationship

16. Robert F Meier and Terance D Miethe, Understanding Theories of Criminal Victimization, *Crime and Justice*, Vol. 17, 1993, p. 461

17. Hans Von Hentig, Remarks on the Interaction of Perpetrator and Victim, *Journal of Criminal Law and Criminology*, Vol. 31, No. 3, 1940, p. 303

18. Hans Von Hentig, *The Criminal and His Victim*, (New Haven:Yale University Press,1948), p.436 cited in: Ezzat Fattah, Victimology: Past, Present and Future, *Criminologie*, Vol. 33, No.1, 2000, p. 22

19 . Benjamin Mendelsohn

20. Completely Innocent Victim

21. Victim Who Is Guilty Alone

بین این دو طیف، او «بزهديده با تقصیر جزئی»^{۲۲} (مانند بزهديدهای که با بیاحتیاطی خود را در معرض صدمه قرار می‌دهد)، «بزهديدهای که به اندازه بزهکار مقصّر است»^{۲۳} (مانند بزهديدهای عامدانه)، و «بزهديده مقصّرتر از بزهکار»^{۲۴} (مانند بزهديدهای که ارتکاب جرم را تحريك کرده است) را قرار داده است.^{۲۵} سایر بزهديده‌شناسان نیز تقسيم‌بندی‌های مختلفی از بزهديده‌گان را ارائه نمودند که تمرکز آنان به بزهديده‌گان مقصّر را نشان می‌دهد. برای مثال استفان شافر^{۲۶} در تقسيم‌بندی هفتگانه خود به دو نوع بزهديده محرّک و اغواگر اشاره می‌کند. بزهديده‌گان محرّک^۷ افرادی هستند که با حرکات تحريك‌آمیز خود، بزهکار را به سوی ارتکاب جرم سوق داده و بنابراین در بخش مهمی از مسئولیت جرم، سهیم هستند. در مقابل، بزهديده‌گان اغواگر^{۲۸} کسانی هستند که از طریق بودن در مکانی خاص، نحوه پوشش، رفتار و گفتار عمل نامناسبی انجام داده‌اند.^{۲۹} اصطلاحات مشابهی مانند «بزهديده شرکت‌کننده در جرم»^{۳۰} و «بزهکار بزهديده» نیز در دسته‌بندی سایر جرم‌شناسان مانند عزّت فتاح و ریمون گسن به چشم می‌خورد.^{۳۱}

بزهديده‌شناسي در طول سالیان، دستخوش تحولات گسترده‌ای گردید. به تدریج از شدت بحث در مورد تقصیر بزهديده در ارتکاب جرم کاسته شده و بحث بزهديده‌شناسان بر محور بررسی ویژگی‌های آماری بزهديده‌گان متتمرکز شد تا از این طریق به علل بزهديده‌گی افراد دست پیدا کنند. به همین دلیل مطالعات فردی بزهديده‌گان جرائم، جای خود را به پیمايش‌های وسیع بزهديده‌گی در سطوح محلی، منطقه‌ای، ملّی و بین‌المللی داد. هدف اوّلیه این پیمايش‌ها، تعیین میزان بزهديده‌گی، شناسایی جمعیت بزهديده‌گان و احراز

22. Victim with Minor Guilt

23. Victim as Guilty as the Offender

24. Victim More Guilty than the Offender

25. Janet K. Wilson, *The Praeger Handbook of Victimology*, (California: Greenwood Publishing Group, 2009), p. 166

26 . Stephen Schafer

27. Provocative Victim

28. Precipitative Victim

29. Ibid. p.238

البته لازم به ذکر است که مفهوم Victim Precipitation در مطالعات بعدی معنی وسیع‌تری به خود گرفته و شامل تحريك به معنای خاص نیز می‌شود. در فصل آتی به تفصیل در خصوص این مفهوم، ترجمه دقیق و گستره آن صحبت خواهیم کرد.

30. Participating Victim, Victims as Parties to Crime

۳۱. عبدالعلی توجّهی، پیشین، صص ۸۱ و ۸۳

ویژگی‌های آماری – اجتماعی بزهديدگان جرم و دستیابی به الگوهای بزهديدگی بود که نهایتاً منجر به ارائه نظریاتی در خصوص بزهديدگی گردید.^{۳۲} از بررسی این نظریه‌ها می‌توان دریافت که در کنار نظریاتی که ناظر به نحوه انتخاب هدف (بزهديده) توسط بزهکار بوده و بزهديده در آن تعصیری ندارد، نظریاتی نیز وجود دارد که بزهديدگی را معلول رفتار خطای بزهديده یا بی‌احتیاطی و بی‌مبالاتی او می‌داند. برای مثال می‌توان به نظریه «در معرض خطر قرار دادن»^{۳۳}، و «رفتارهای خطرناک»^{۳۴} اشاره کرد. گزاره اصلی نظریه در معرض خطر قرار دادن این است که خود را در معرض بزهکاران بالقوه، محیط‌ها و موقعیت‌های خطرناک قرار دادن، خطر بزهديدگی را افزایش می‌دهد. نظریه رفتارهای خطرناک نیز بیانگر آن است که رفتارهای خاصی مانند تحریک، خطر بزهديدگی خشونت‌آمیز (جرائم علیه اشخاص) را افزایش می‌دهد در حالیکه رفتارهای ناشی از بی‌مبالاتی و بی‌احتیاطی، احتمال بزهديدگی مالی را بالا خواهد برد. رفتارهای خطرناک دیگری هم هستند که کسانی که در آن مشارکت دارند را در موقعیت‌های خطرناکی قرار می‌دهد که توانایی دفاع و حفاظت از خود در برابر حمله را به شدت کاهش می‌دهد.^{۳۵} امروزه «پیشگیری بزهديده‌شناختی» به عنوان شاخه‌ای از پیشگیری وضعی به دنبال تدبیر و اقداماتی است که با هدف جلوگیری از بزهديدگی افراد یا اموال صورت می‌گیرد. محور اصلی این شاخه، تلاش برای ایمن‌سازی و مصون‌سازی بزهديدگان بالقوه، به منظور کاهش زمینه‌های جاذب برای بزهکاران می‌باشد.^{۳۶} از دیگر نتایج این مطالعات گسترده آماری که به موضوع این پژوهش مرتبط است، احراز وجود ارتباط بین بزهديدگی و بزهکاری می‌باشد. تحلیل صورت گرفته پیرامون داده‌های پیمایش جرم بریتانیا در سال ۱۹۸۲ م. مؤید وجود ارتباط متقابل نسبتاً قوی بین بزهديدگی و بزهکاری بود: برای افرادی که حداقل ارتکاب یک جرم خشونت‌آمیز را گزارش داده بودند احتمال بزهديده شدن ۴۲٪ یا هفت برابر بیشتر از کسانی بود که چنین جرمی مرتکب

32. Ezzat Fattah, Victimology: Past, Present and Future, op.cit. p. 24

33. Exposure

34. Dangerous Behaviors

35. Ibid. p. 31

۳۶. ژرار لپز و زینا فیلیزولا، بزهديدگه و بزهديده‌شناسی، روح الدین کردعلیوند و احمد محمدی، چاپ دوم، (تهران: نشر مجمع علمی و فرهنگی مجد، ۱۳۸۸)، ص ۱۱